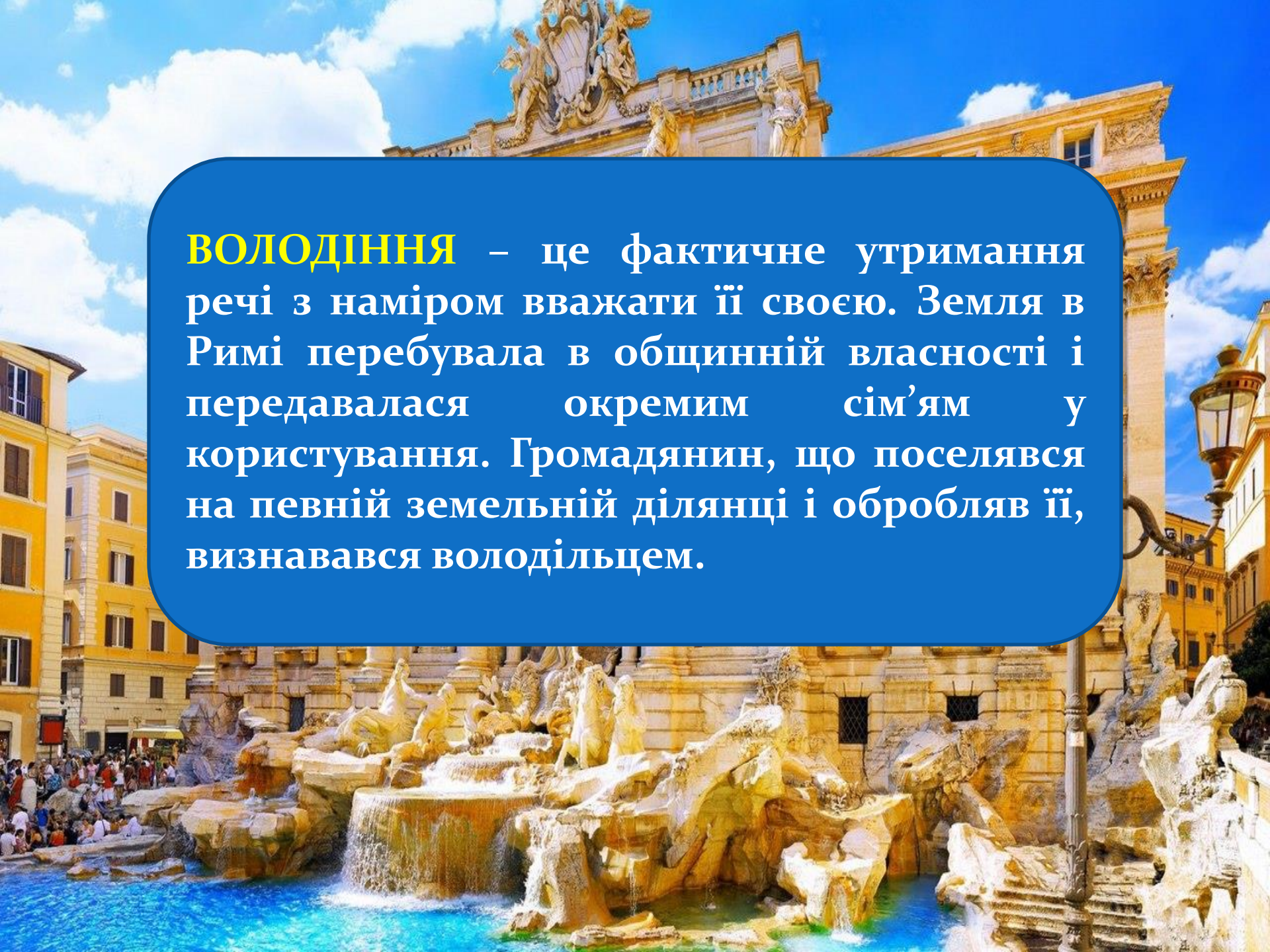

ВОЛОДІННЯ. ПРАВА НА ЧУЖІ РЕЧІ

Козинець І.Г., ст. викладач кафедри ЦГПП
Лозицька Яна, студентка гр. ППР-161

ВОЛОДІННЯ – це фактичне утримання речі з наміром вважати її своєю. Земля в Римі перебувала в общинній власності і передавалася окремим сім'ям у користування. Громадянин, що поселявся на певній земельній ділянці і обробляв її, визнавався володільцем.

У класичному праві виділяють 3 правові ситуації пов'язані з володінням:

1. Володілець, який одночасно є власником речі;
2. Володілець не є власником речі;
3. Власник речі, який не є володільцем.

Складові елементи володіння

**безпосереднє утримування
речі**

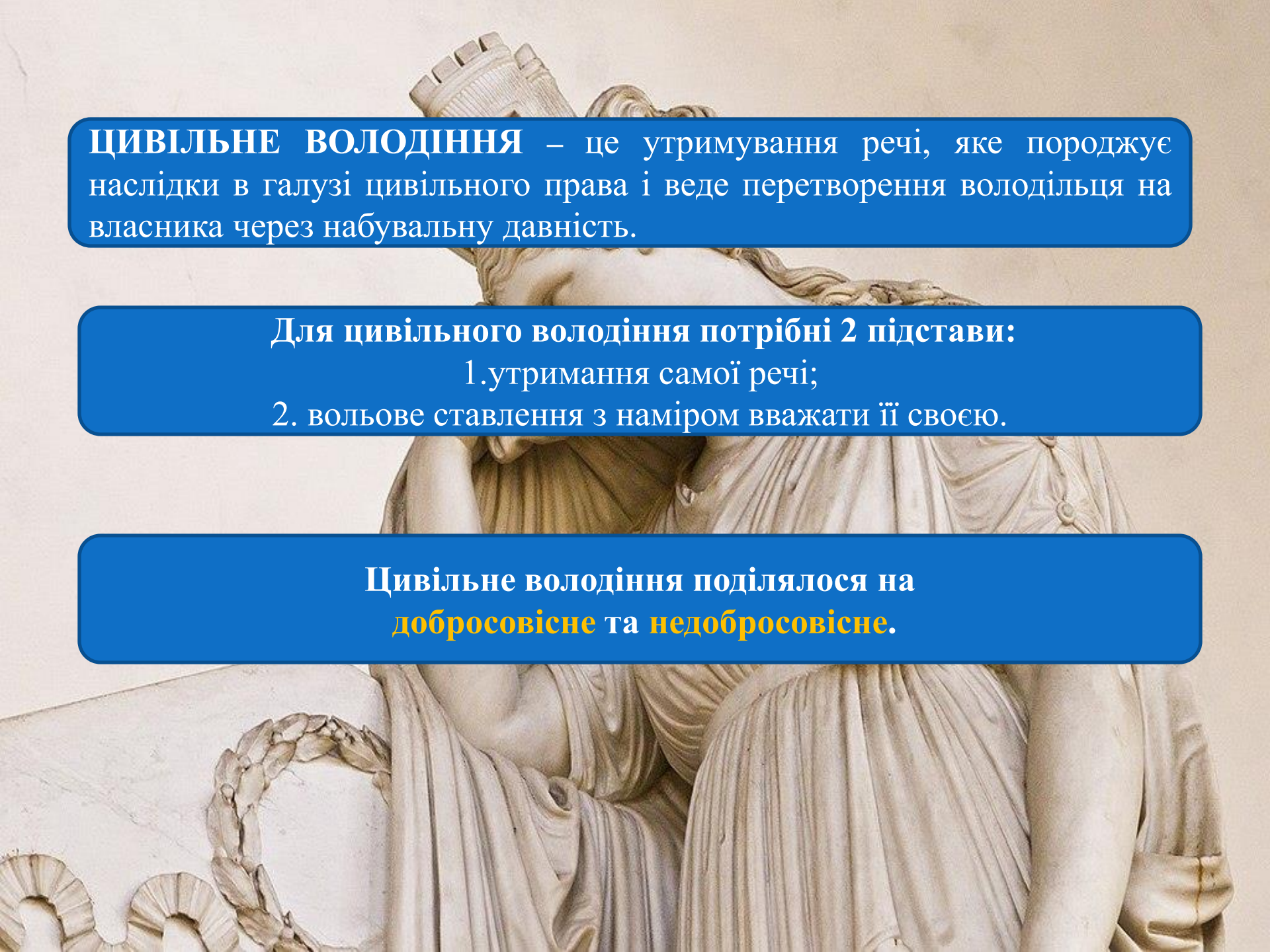
**ставлення особи до речі,
як до своєї**

ВИДИ ВОЛОДІННЯ

```
graph TD; A[ВИДИ ВОЛОДІННЯ] --> B[ЦИВІЛЬНЕ]; A --> C[НАТУРАЛЬНЕ];
```

ЦИВІЛЬНЕ

НАТУРАЛЬНЕ

A marble statue of a woman in classical attire, possibly a personification of Justice or Liberty, with her right hand raised holding a crown or laurel wreath. The statue is set against a light-colored wall.

ЦИВІЛЬНЕ ВОЛОДІННЯ – це утримування речі, яке породжує наслідки в галузі цивільного права і веде перетворення володільця на власника через набувальну давність.

Для цивільного володіння потрібні 2 підстави:
1. утримання самої речі;
2. вольове ставлення з наміром вважати її своєю.

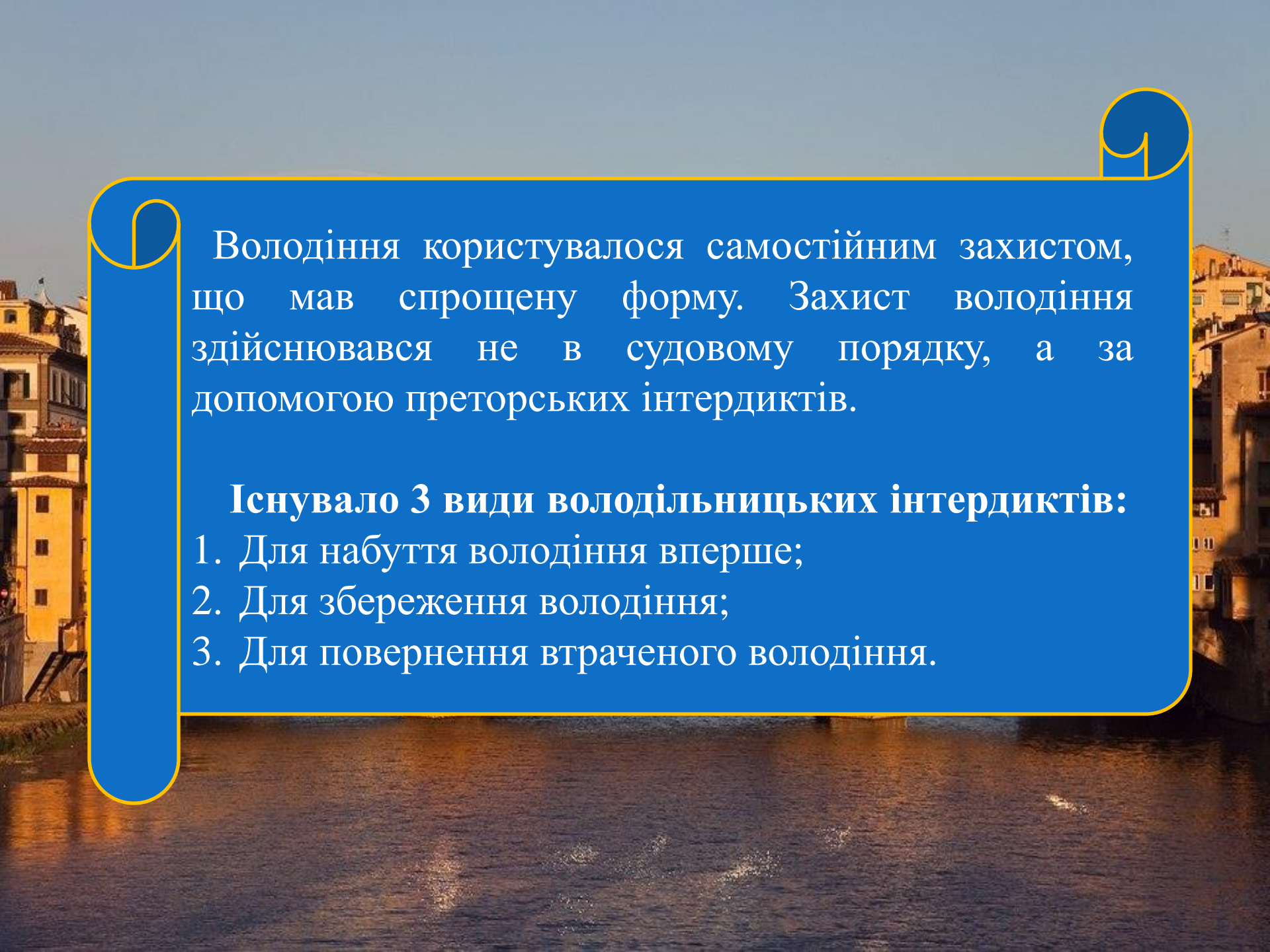
Цивільне володіння поділялося на добросовісне та недобросовісне.

Добросовісне - це розпорядження річчю без завдання шкоди правам інших осіб.

Недобросовісне - це правова ситуація, коли володілець не знав і не міг знати, що володіє річчю незаконно.

Підставою для втрати володіння була втрата однієї з фактичних умов: об'єктивної, тобто самої речі, і суб'єктивної, тобто ставлення до речі.

НАТУРАЛЬНЕ ВОЛОДІННЯ – це фактичне утримування речі, що не породжувало правових наслідків у цивільному праві і не вело до набуття права власності.

Володіння користувалося самотійним захистом, що мав спрощену форму. Захист володіння здійснювався не в судовому порядку, а за допомогою преторських інтердиктів.

Існувало 3 види володільницьких інтердиктів:

1. Для набуття володіння вперше;
2. Для збереження володіння;
3. Для повернення втраченого володіння.

ПРАВА НА ЧУЖІ РЕЧІ – це змога суб'єкта цього права користуватися чужою річчю, а в деяких випадках навіть розпоряджатися нею.

ВИДИ ПРАВ НА ЧУЖІ РЕЧІ

Сервітут

Емфітевзис

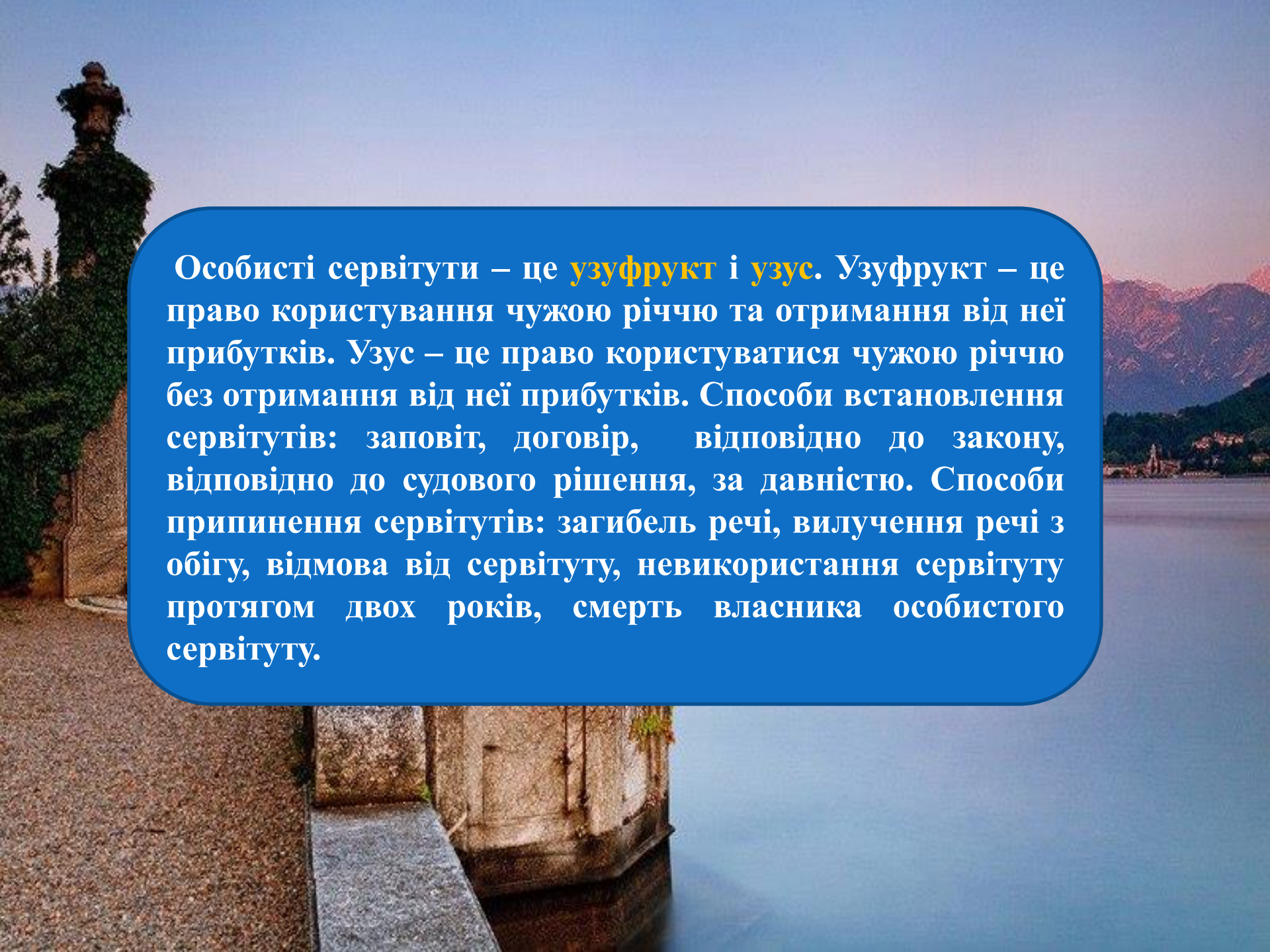
Суперфіцій

**Заставне
право**

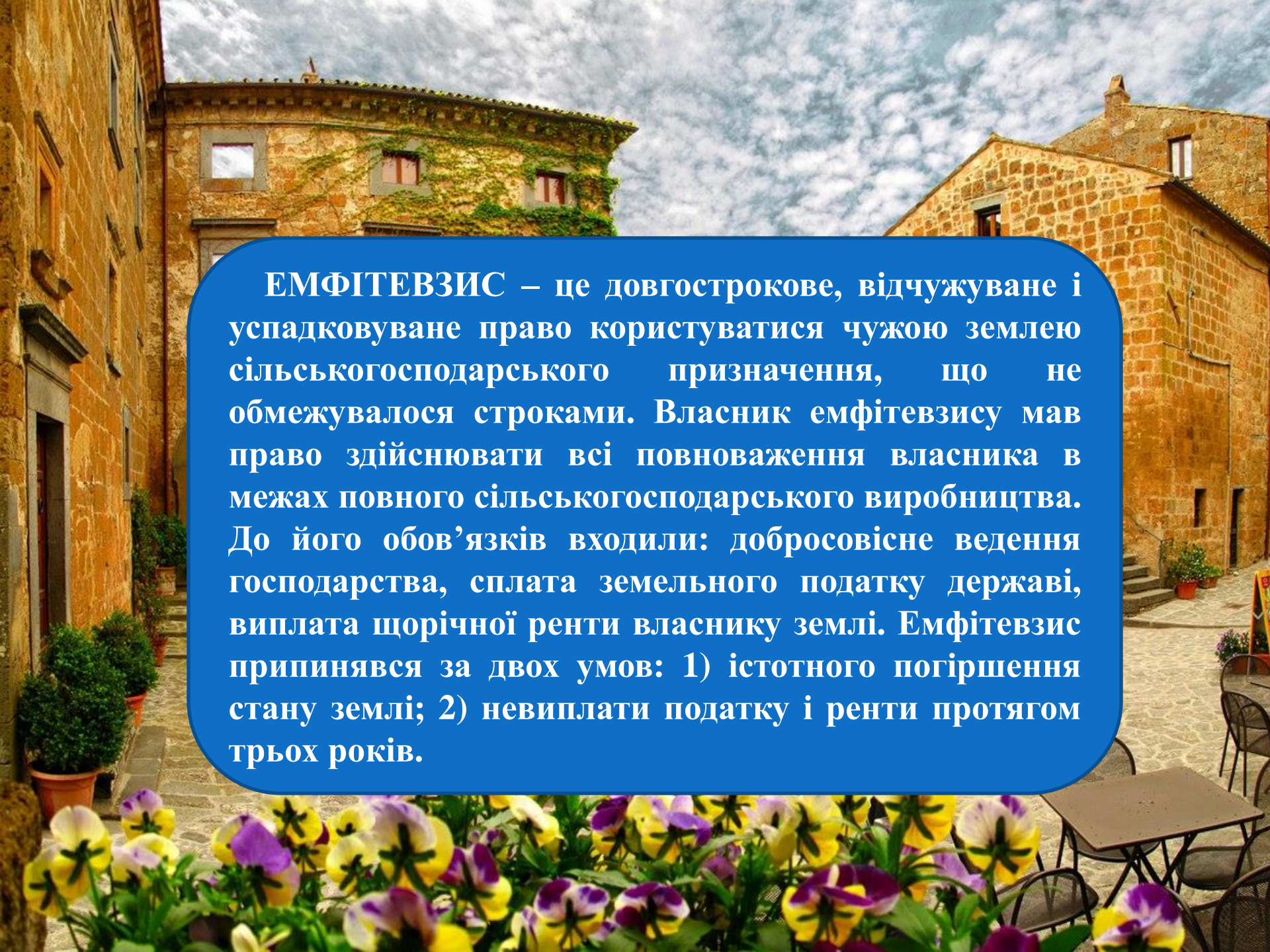

Сервітут – це право на чужу тілесну річ, згідно з яким річ, свого власника, служить ще й іншій особі . Сервітуту поділялися на два види: **речові** і **особисті**. Речові сервітуту встановлювалися між двома сусідніми ділянками без встановлення строку. Сервітут належав самій речі, тому зміна її власника не припиняла дію самого права. Особистий сервітут встановлювався на користь конкретної особи на певний строк, іноді – пожиттєво. Об'єктом особистого сервітуту могла бути будь-яка річ. До речових сервітутів належали сільські та міські земельні сервітуту.

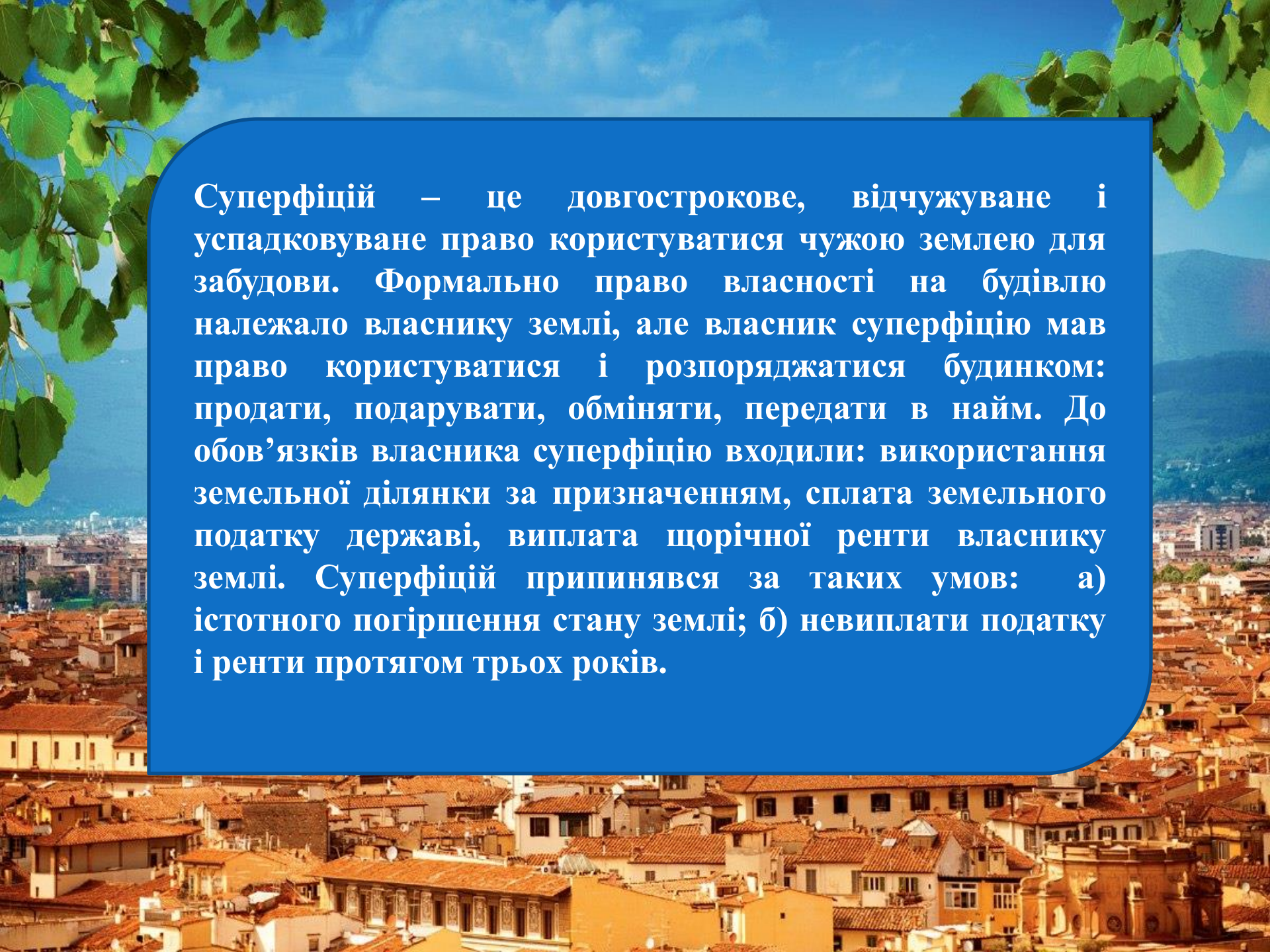

Особисті сервітути – це **узуфрукт** і **узус**. Узуфрукт – це право користування чужою річчю та отримання від неї прибутків. Узус – це право користуватися чужою річчю без отримання від неї прибутків. Способи встановлення сервітутів: заповіт, договір, відповідно до закону, відповідно до судового рішення, за давністю. Способи припинення сервітутів: загибель речі, вилучення речі з обігу, відмова від сервітуту, невикористання сервітуту протягом двох років, смерть власника особистого сервітуту.

The background image shows a picturesque town square with stone buildings. The buildings are made of light-colored stone, some with small windows and balconies. The sky is blue with scattered white clouds. In the foreground, there are several potted plants, including purple and yellow pansies. A blue text box is overlaid on the center of the image, containing text in white. The text describes the concept of emphyteusis, a long-term leasehold right in land, and lists its characteristics and conditions.

ЕМФІТЕВЗИС – це довгострокове, відчужуване і успадковуване право користуватися чужою землею сільськогосподарського призначення, що не обмежувалося строками. Власник емфітевзису мав право здійснювати всі повноваження власника в межах повного сільськогосподарського виробництва. До його обов'язків входили: добросовісне ведення господарства, сплата земельного податку державі, виплата щорічної ренти власнику землі. Емфітевзис припинявся за двох умов: 1) істотного погіршення стану землі; 2) невиклати податку і ренти протягом трьох років.

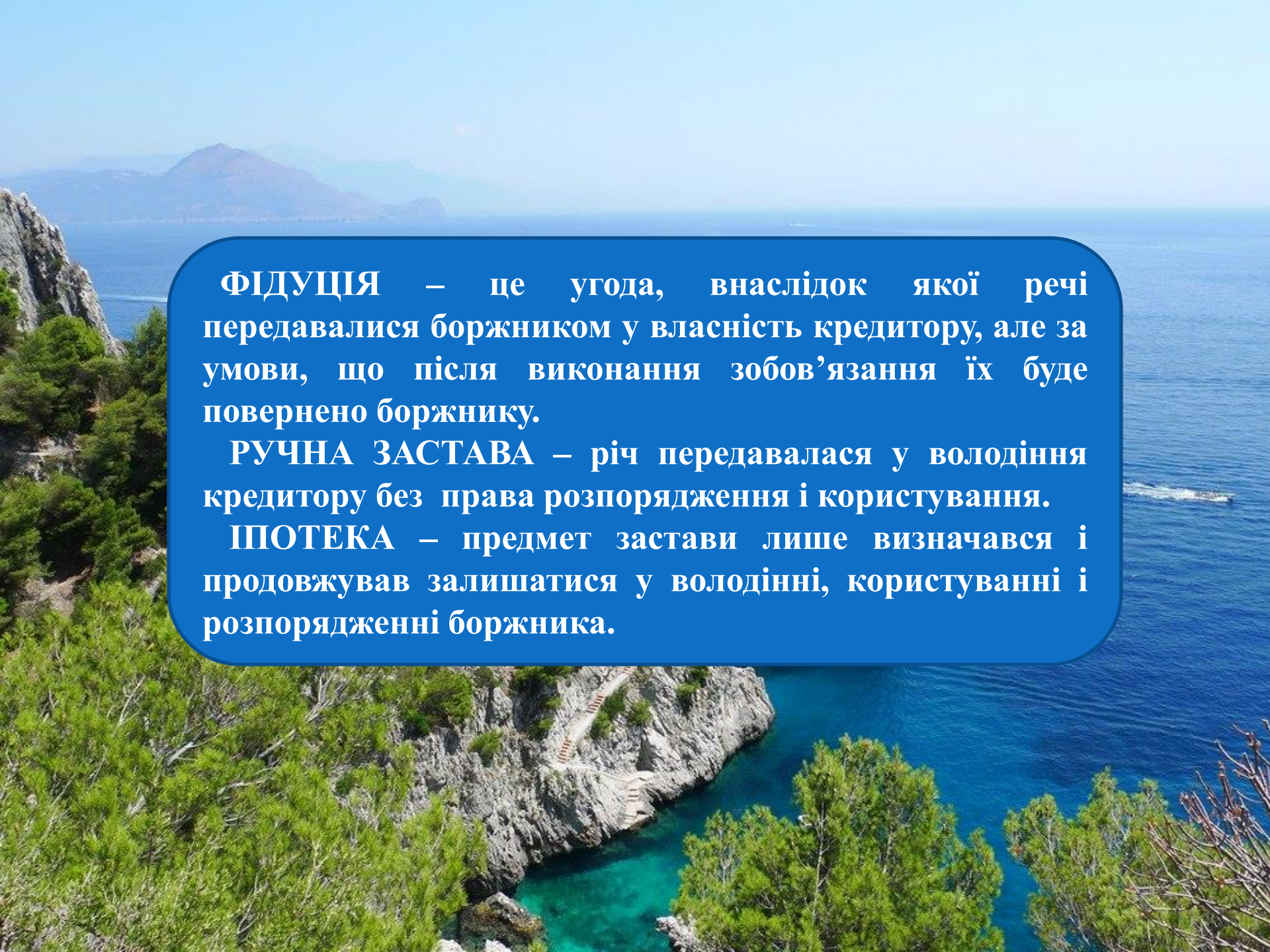
Суперфіцій – це довгострокове, відчужуване і успадковуване право користуватися чужою землею для забудови. Формально право власності на будівлю належало власнику землі, але власник суперфіцію мав право користуватися і розпоряджатися будинком: продати, подарувати, обміняти, передати в найм. До обов'язків власника суперфіцію входили: використання земельної ділянки за призначенням, сплата земельного податку державі, виплата щорічної ренти власнику землі. Суперфіцій припинявся за таких умов: а) істотного погіршення стану землі; б) невиклати податку і ренти протягом трьох років.

ЗАСТАВА – це право кредитора застосувати стягнення щодо заздалегідь визначеної речі за умови невиконання боржником зобов'язань.

Види застави:

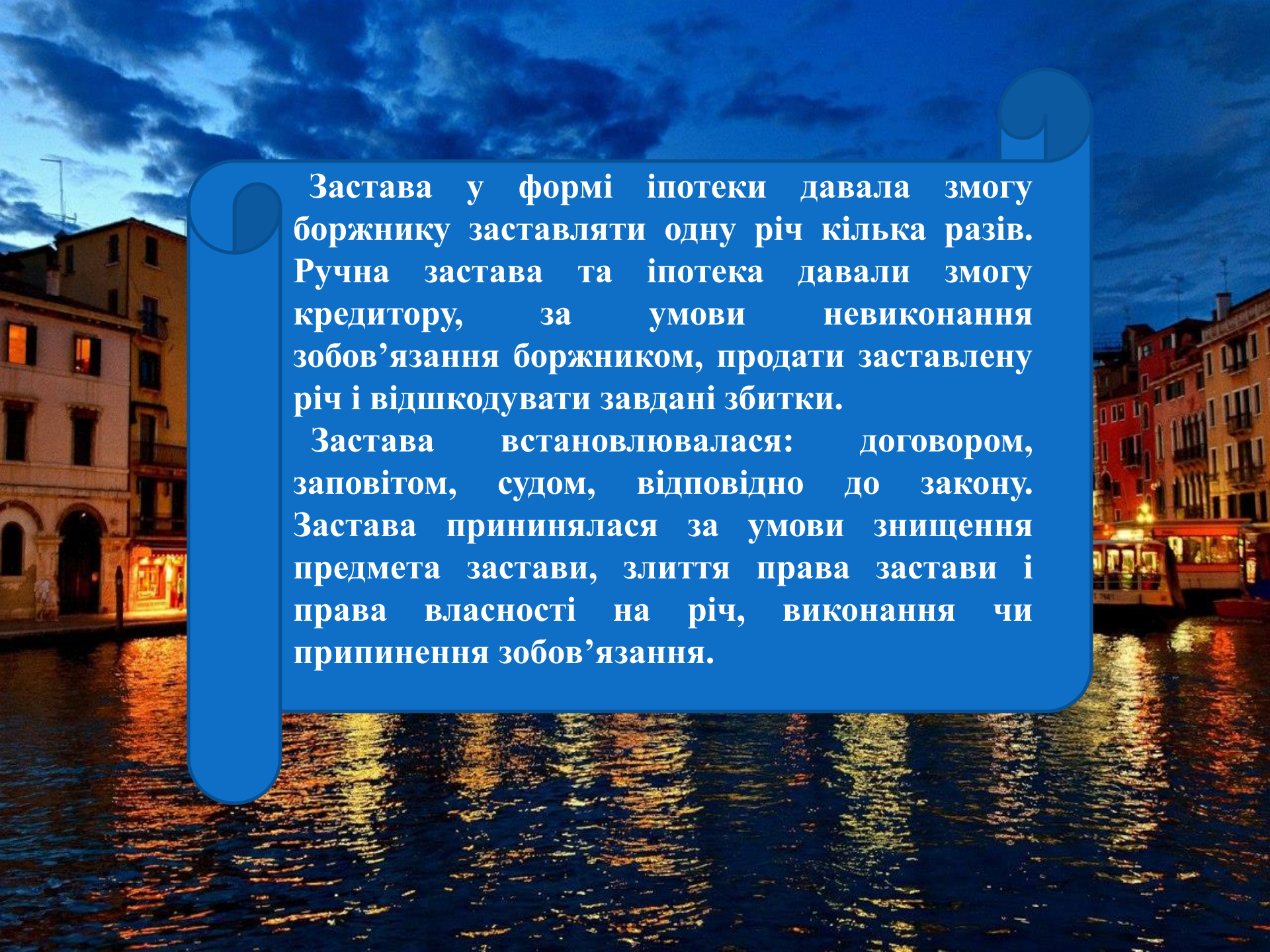
- фидуція;
- ручна застава;
- іпотека.

ФІДУЦІЯ – це угода, внаслідок якої речі передавалися боржником у власність кредитору, але за умови, що після виконання зобов'язання їх буде повернено боржнику.

РУЧНА ЗАСТАВА – річ передавалася у володіння кредитору без права розпорядження і користування.

ПОТЕКА – предмет застави лише визначався і продовжував залишатися у володінні, користуванні і розпорядженні боржника.

Застава у формі іпотеки давала змогу боржнику заставляти одну річ кілька разів. Ручна застава та іпотека давали змогу кредитору, за умови невиконання зобов'язання боржником, продати заставлену річ і відшкодувати завдані збитки.

Застава встановлювалася: договором, заповітом, судом, відповідно до закону. Застава припинялася за умови знищення предмета застави, злиття права застави і права власності на річ, виконання чи припинення зобов'язання.

ДЯКУЄМО ЗА
УВАГУ!

